

**2004 MALÎ YILI GENEL VE KATMA BÜTÇE
KANUN TASARILARI İLE 2002 MALÎ YILI GENEL
VE KATMA BÜTÇE KESİN HESAP KANUNU
TASARILARININ PLAN VE BÜTÇE
KOMİSYONU GÖRÜŞME TUTANAKLARI**

01.11.2003

İ Ç İ N D E K İ L E R

BAŞBAKANLIK

- Gençlik Spor Genel Müdürlüğü
- Vakıflar Genel Müdürlüğü
- Gümrük Müsteşarlığı
- Dış Ticaret Müsteşarlığı
- Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı

BAŞKAN – İlk söz talebi Sayın Hamzaçebi'nin, buyurun efendim.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanlarım, Komisyonun değerli üyeleri, bürokrasinin değerli temsilcileri; Sayın Bakanın sunuşuna çok teşekkür ediyorum; ancak, Vakıflar Genel Müdürlüğü bütçesiyle ilgili sunuşunun konuşma metninin bizde olmadığını hatırlatmak istiyorum.

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI MEHMET ALİ ŞAHİN (İstanbul) – Kusura bakmayın, ben dağıtıldı biliyorum.

M. AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim, sağ olun. Yani, daha önceden gelmiş olsaydı biraz daha hazırlık yapmış olurduk; ama, teşekkür ederim, son dakikada da olsa gelmesine.

Bu vesileyle şunu söylemek isterim; yani, bu konuşma metninin geç dağıtılmış olması belki çok da önemli değil; önemli olan, tüm kurumların bilgilerini kamuoyuna açıklama yönündeki bir eğilimin içine girmiş olmaları. Biz, Vakıflar Genel Müdürlüğü olsun, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu olsun, daha birçok kurum sayabiliriz, bunların faaliyetlerini bilmiyoruz. Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonunun geliri ne kadardır, bu gelirden hangi ölçüler esas alınarak yardım yapılmaktadır? Yine, Vakıflar Genel Müdürlüğünün sıcak yemek vermek, imarethane açmak gibi faaliyetlerinin kapsamının ne olduğunu, sosyal yardım faaliyetleri içerisindeki büyüklüğünün yerinin ne olduğunu bilemiyoruz. Bunları, bu kurumların düzenli olarak kamuoyuna açıklaması gerekir. Bilgi Edinme Hakkı Kanunu çıktı Meclisten, çok güzel bir adım, saydamlık yönünde atılmış iyi bir adım, bunu takip edecek diğer adımların da bütün kamu kurumlarının bilgilerini düzenli olarak kamuoyuna açıklaması olmalıdır.

İlgili bakanımız da burada olduğu için ve zaman zaman konu oraya geldiği için, Sosyal Dayanışma ve Yardımlaşmayı Teşvik Fonunun faaliyetleri üzerinde birazcık durmak istiyorum. 1984 yılında kurulmuş olan bir fondur. Devletin sosyal amaçlı faaliyetlerinin, sosyal yardım faaliyetlerinin yürütüleceği bir fondur. Çok iyi bir amaçla kurulmuştur ve bugüne kadar gelmiştir. Vergi gelirlerinden pay almaktadır, bütçenin transfer tertibinden de önümüzdeki yıldan itibaren pay almaya başlayacaktır. Özellikle bütçeden pay aldığı için, vergi gelirinden pay aldığı için bu fonun faaliyetlerini bilmek hem Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri olarak bizim hakkımız hem de bütün Türk toplumunun hakkıdır diye düşünüyorum.

Türkiye'de yoksulluk hepimizin bildiği bir gerçek. Yoksulluğun oranı nedir, ölçüsü nedir, çok çeşitli tartışmalar var. Günde 1 dolarlık bir ölçü var Dünya Bankasının kabul ettiği ölçü, minimum gıda harcamasının tutarıdır. Bir kişinin ayakta kalabilmesi için, yaşamını sürdürebilmesi için gerekli gıda harcamasının asgarî tutarı 1 dolardır. Buna eğer giyim harcaması, biraz barınma, ısınma gibi asgarî düzeydeki bazı harcamaları da eklerseniz, bu 1 dolar, 2 dolar olur. 1 dolarlık bir ölçüyü dikkate aldığımızda, Türkiye'de nüfusun yüzde 10'unun yoksulluk sınırında olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu oran da belki tartışmalıdır, Devlet Planlama Teşkilatı farklı yöntem kullanıyor, Devlet İstatistik Enstitüsü farklı yöntem kullanıyor, Dünya Bankası farklı yöntem kullanıyor; ama, Hükümetin acil eylem planındaki rakama bakarsak, Türkiye'de nüfusun yüzde 10'u yoksulluk sınırının altındadır. Yüzde 10 demek, 7 milyon nüfus demektir. Eğer bunu 2 dolarlık sınıra getirirsek, bu rakam 14-15 bir hesaba göre 17 milyona, 18 milyona kadar çıkmaktadır. Türkiye'de sosyal yardım faaliyetlerini yürüten çok çeşitli kurumlar var; Sosyal Yardımlaşma Dayanışmayı Teşvik Fonu, Özürlüler İdaresi Başkanlığı, 65 yaş üzerindeki kişilere maaş veren Emekli Sandığı, yeşil kart uygulaması, Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu Başkanlığı, Vakıflar Genel Müdürlüğü gibi, bunları çoğaltmak daha da mümkün.

Birincisi, bütün bu faaliyetlerin bir kurum altında toplanmasının çok uygun olacağını düşünüyorum. Bu kadar dağınık çeşitli kurumlar arasında dağılmış olan faaliyetin tek elden yürütülmesi şarttır diye düşünüyorum.

İkinci önemli nokta, bütün bunlarda bir kriter olmalı, esas olmalı, malî disiplin olmalı. Sosyal Yardımlaşma Dayanışmayı Teşvik Fonu mülkî âmirlerin kullanımına bırakılmıştır. Mülkî âmirler, şüphesiz dikkatli çalışırlar, kendilerini eleştirme anlamında söylemiyorum; ama, bir ilden diğer bir ile uygulamanın farklılık göstermesi mümkündür, göstermektedir. Bir mülkî âmirin fakir, muhtaç, yoksul tanımına, diğer bir mülkî âmir katılmayabilir. Bu şekilde farklı uygulamaları önlemek açısından bir kurum, sosyal yardım kurumu, sosyal koruma kurumu ismi konulabilir, böyle bir kurum altında bütün bu faaliyetleri organize etmenin şart olduğunu düşünüyorum.

Bir diğer nokta, Sosyal Yardımlaşma Dayanışmayı Teşvik Fonu, acaba hangi tür sosyal yardım faaliyetlerinde bulunmaktadır? Bunları, Sayın Bakan, bizlerin bilgisine rakamlarla sunarsa memnun olurum. Örneğin, Türkiye'de 2001 sonu 2002 başında, bendeki bilgilere göre, Sayın Bakan, şüphesiz doğru bilgilere sahiptir, 650 000 aileye gıda yardımı yapılmış.

Yine, 400 000 aileye yakacak yardımı yapılmış. Hükümet, bu yıl 360 000 aileye yakacak yardımı yapacağını ifade etti ve bu sanki, belki ilk kez yapılıyor gibi kamuoyuna yansıtıldı; oysa geçmişte çok daha fazla sayıda aileye yardım yapıldığı yönünde bilgi var.

Yine, Sosyal Yardımlaşma Dayanışmayı Teşvik Fonundan 2001-2002 öğretim yılında 1 milyon 50 bin öğrenciye 50 000 000 lira ile 70 000 000 lira arasında burs verilmiştir. Dört büyük ilde 1 milyon 70 bin öğrenciye içecek süt yardımı yapılmıştır. Bu faaliyetler bu yıl var mıdır, yapılmış mıdır; yapıldıysa rakamlar nedir, Sayın Bakan bizleri bilgilendirirse mutlu olurum.

Bir diğer konu, Başbakanlık bütçesi vesilesiyle üzerinde durmak istediğim atamalar konusu, özellikle de TÜBİTAK Başkanının atanması. TÜBİTAK Başkanı yok, TÜBİTAK şu an başkansızdır. Kendi yasasına göre oluşan Bilim Kurulu, bir başkan ataması için önerisini Başbakanlığa yapmıştır, Başbakanlık bu öneriyi aylardır bekletmektedir. Başbakanlık bir öneride bulunmuştur TÜBİTAK'a şu kişi başkan olabilir mi veya onun tesbitini bize yapın şeklinde. TÜBİTAK Bilim Kurulu bu teklifi uygun görmemiş, Meclis Başkanı tekrar göreve devam etmesini uygun görerek, Başbakanlığa bildirmiştir. TÜBİTAK yasası, bir şekilde Bilim Kurulu seçiyor, tespit ediyor; Başbakanlık da bunun kararnamesini çıkarmak zorundadır yasaya göre. Bu kararname neden ısrar edilmektedir? Hatta tam tersine bir tutumla, Hükümet, tek maddelik bir yasa tasarısı hazırlayarak Meclise sevk etmiştir. Bu defalık TÜBİTAK Başkanını Başbakan atayacak. TÜBİTAK Bilim Kurulu üyeliklerindeki boşalmanın buna imkân verdiği kanaatinde değilim. TÜBİTAK gibi bir bilim kuruluna Hükümetin yapmış olduğu bu muameleyi, reva görmüş olduğu bu muameleyi bilim adına üzüntüyle karşılıyorum. Hükümetin bu tutumuna son vermesi gerekir.

Yine, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Fonu faaliyeti nedeniyle değinmek istediğim bir konu; Türkiye'de işsizlik giderek artmaktadır. Bu yılın ilk altı ayında, Türkiye'de işsiz sayısı artmıştır. 279 000 kişi daha işini kaybetmiştir. Geçen sene yüzde 9,3 olan oran, bu sene yüzde 10'a çıkmıştır. Türkiye, OECD'ye üye 30 ülke arasında işsizlik sıralamasında 4 üncü sıraya çıkmıştır ve Türkiye'de bir İşsizlik Fonu vardır. İşsizlik Fonunun rakamları giderek yükselmektedir. 2003 yılında 4 katrilyonluk bir geliri var İşsizlik Fonunun ve bu gelirin 2 katrilyonu faiz gelirinden oluşmaktadır. İşsizlik Fonu, kendi varlığını, mevduat veya diğer yollarla faiz geliri elde etmekte değerlendiriyor. 2003 yılında işsizlere yapılan harcama, 155 trilyon liradır. İşsizlik Fonunun 2003 yılı sonu itibariyle ulaşacağı varlığın değeri ise 8,8 katrilyon lira. 2004 bütçesine bakıyoruz, İşsizlik Fonunun ulaşacağı varlık 13,6 katrilyon lira, geliri de 8 katrilyon olacak. 8 katrilyonluk gelirin 3 katrilyon lirası faiz geliri ve işsizlere yapılması düşünülen yardım da sadece 488 trilyon lira. Hükümet, fonun değerinin, varlığının yüzde 2'sini bile işsizlere harcamıyor. Türkiye, tarihinin en ağır krizini yaşadı ve işsizlik oranı 2001 yılından beri sürekli olarak artıyor. 2001 yılında 1 400 000 olan işsiz sayısı, şimdi 2 500 000'i aştı. Bu fon, bu dönemde kullanılmayacak, bu dönemde işsizlerin acısını biraz olsun hafifletmeyecek de ne zaman hafifletecek acaba; bunu merak ediyorum.

Teşekkür ederim, saygılar sunarım.

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi'ye teşekkür ediyoruz.

.....

.....

BAŞKAN – Sorulara geçiyoruz. 10 dakikalık bir süre içerisinde, mümkün olduğu kadar kısa olmak kaydıyla soruları alıyoruz.

Sayın Hamzaçebi'den başlayalım. Buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Öncelikle, bir konuda bir düzeltme yaparak konuşmama başlamak istiyorum. Sayın Göksu bir düzeltme yaptı, Sayın Kumkumoğlu'nun konuşmasıyla ilgili olarak, Özürler İdaresi Başkanlığının bütçesinin haftaya çarşamba günü görüşüleceğini söyledi. Hayır, Özürler İdaresi Başkanlığının bütçesi, bugün, Başbakanlık bütçesi içinde görüşülüyor, onu bilginize sunuyorum.

Ben, Sayın Başbakan Yardımcımıza şunu sormak istiyorum. Bir Başbakan Yardımcımızın, memleketinin spor kulübüne, İstanbul Menkul Kıymetler Borsası 40 000 dolar yardım yaptı. Acaba, hükümetimiz, başka spor kulüplerine, ihtiyacı olan diğer spor kulüplerine de - örneğin Akçaabat Sebatspor birinci lige çıkmıştır- yardım yapılması konusunda bir çalışma yapıyor mu veya İstanbul Menkul Kıymetler Borsasına böyle bir tavsiyede bulunmayı düşünüyor mu? Bunu sormak istedim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

.....

.....

BAŞKAN – Komisyonumuzun değerli üyeleri, 7 nci Birleşimin Dördüncü Oturumunu açıyorum. Tümü üzerindeki görüşmelere başlıyoruz.

Söz taleplerini alalım öncelikle.

Sayın Hamzaçebi, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, komisyonun değerli üyeleri, bürokrasinin değerli temsilcileri; önceki oturumda Başbakanlığın diğer bazı kuruluşlarının bütçelerini gördük. Şimdi de Başbakanlığa bağlı diğer bazı kurumların bütçelerini görüşeceğiz.

Tabii, her zamanki gibi bu yıl da bütçe olanakları kısıtlı, çok belirli rakamlar içerisinde sığmaya çalışıyoruz. Bütün kurumlar bu bütçe büyüklüklerine sığarken önemli ölçüde belirli

hizmetlerinden fedakârlık ediyorlar. Neden; yüzde 6,5 faiz dışı fazlayı tutturalabilmek için; fakat, önceki oturumda yaşadığımız olay, bakanlıkların bu bütçe büyüklüklerine sığmak için göstermiş oldukları gayretin burada ne kadar aşıldığını ortaya koydu. Bütün bakanlıklar tasarruf ederken burada verilen bir önergeyle vakıflara 3,5 trilyon lira tutarında bağış yapma imkânının getirilmesi Vakıflar Genel Müdürlüğü bütçesine böyle bir olanağın konmuş olmasını malî disiplin adına üzüntü verici buluyorum ve burada kaşla göz arasında böyle bir önergeyle bu yardımın yapılmasını son derece üzüntü verici buluyorum. Geçen sene burada bu bütçe görüşülürken derneklere, vakıflara yardım konulmadı; ama, bu sene, Vakıflar Genel Müdürlüğü bütçesi kullanılmak suretiyle 3,5 trilyon liralık rakam buraya aktarıldı. Sosyal Yardımlaşma Dayanışmayı Teşvik Fonunu konuştuk, üniversite öğrencilerinin almakta olduğu bursun ne kadar yetersiz olduğunu konuştuk, ilkökul öğrencilerine süt verilmesi konusunda yetersizlikleri konuştuk ve bunlara ilişkin de biz bir önerge verdik. Bu önerge kabul edilmedi. Neden; efendim, bütçe imkânları buna elvermiyor. Aynı hassasiyetin vakıflara yardım konusunda gösterilmemiş olmasını, komisyonun, hükümetin takdirine sunuyorum tekrar.

Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; Dış Ticaret Müsteşarlığı bütçesini görüşürken esasında üzerinde durmamız gereken konu, önümüzdeki yıl Türkiye'nin ithalat ve ihracat rakamlarıyla karşı karşıya kalacağı tablo; yani, cari açık ihtimali var mı yok mu; bunun üzerinde durmak gerekir. Sayın Bakan dış ticaretin içinden gelen bir kişi, tecrübeli bir bürokrasi kadrosuyla çalışıyor, şüphesiz bu konulara son derece kendisi hâkimdir; ancak, konuyu biraz daha irdelemek istiyorum ben. 2004 yılı için ithalat hedefi 75 milyar dolar, ihracat hedefi 51,5 milyar dolar ve öngörülen cari açık tutarı 7,6 milyar dolar. Bu da ödemeler dengesinde turizm sektörüne 1,2 milyar dolarlık bir ilave yapılmak suretiyle sağlanmış; yani, gerçekte açık turizm sektörünün hâsılatı 2000 yılından beri geldiği gibi devam etseydi, 8,8 olarak gözükebilirdi; ama, 8,8 de önemli bir rakam değil cari açık açısından. 8,8 Türkiye'nin taşıyamayacağı bir rakam değil. Kur 1 605 000 lira. Bu yılki kur 1 500 000 lira. Kurdaki artış yüzde 6,9. Önümüzdeki yıl sonu enflasyon hedefi TÜFE yüzde 12, ortalama TEFE yüzde 13. Enflasyon hedefi yüzde 12-13 iken, kurda yüzde 6,9'luk bir artış yine Türk Lirasının değerli olmaya devam edeceğini bize söylüyor. Şu an ihracatın önündeki sorun yine değerlendirilmiş Türk Lirasıdır. Bu sorunun, eğer kur varsayımı tutarsa, önümüzdeki yılda da devam edeceğini görüyoruz. Bu, bizim ihracatımızın önündeki önemli bir güçlüktür. Sayın Bakan kur konusunda zaman zaman şikâyetçi oluyor, bunu basından izliyoruz; ama, hakikaten bu ortalama döviz kuru tutarsa ihracat için bu önümüzde bir sorun olacaktır.

Yine, bu aşırı değerli Türk Lirası ithalatı 75 milyarda tutabilir mi; bu da endişe verici bir konudur. Bir şekilde kur 1 605'te kalabilir, enflasyon hedefi yüzde 12 olmasına rağmen, kur yüzde 6,9 artabilir, sisteme döviz girişleri olabilir, sıcak para gelebilir, başka kaynaklardan gelebilir, ihracat bir şekilde devam edebilir diyelim; ama, bu takdirde ithalat 75 milyar dolarda kalabilir mi; ben bunun endişesini taşıyorum. Bunu önümüzdeki yıl sık sık tartışacağız. Ben, bunu, bir kez daha, Sayın Bakanın dikkatine sunuyorum. Bu yıl cari açığı üç kez revize ettik, önümüzdeki yıl kaç kez revize ederiz; bilemiyorum. İnşallah revize etmek zorunda kalmayız. Tabii ki, cari açığın artması ekonomi için iyi bir işaret değil.

Sayın Bakan çok kısaca söz ettiler Meksika'daki Cancun Konferansının toplantısının sonuçlarından. Bu konuda, ben, Sayın Bakandan biraz daha detaylı bilgi istiyorum mümkünse. Bilindiği gibi, Dünya Ticaret Örgütü'nün Meksika'daki eylül ayındaki toplantısı özellikle Türkiye ve Türkiye gibi ülkeler açısından büyük önem taşıyordu. Dünya ticaretindeki serbestleşmeye paralel olarak son yıllarda gümrük vergileri indirilmiş, miktar kısıtlamaları kaldırılmış; ama, daha bu konuda ticaretin serbestleştirilmesi ve dünya ticaret hacminin büyümesi konusunda daha atılması gereken adımlar var. Dünya Ticaret Örgütü de ticareti serbestleştirme yönünde bu çalışmaları, bu toplantıları düzenliyor. Meksika'daki toplantının Türkiye açısından önemi, özellikle gelişmiş ülkelerin tarım sektörüne uyguladıkları sübvansiyonlar nedeniyle az gelişmiş ülke tarım ürünlerinin onların ürünleriyle rekabet edememesi. Dolayısıyla, o rekabeti sağlayabilmek için ülkelerin, özellikle Amerika, Avrupa Birliği, Japonya'nın 100 milyar doları aşkın bir düzeyde tarım sektörüne sağladığı sübvansiyonun kaldırılması gerçekten önemli ve burada ne kadar başarılı olabiliriz Türkiye ve Türkiye konumundaki ülkeler, hakikaten önümüzdeki dönemde bu konuda başarılı olabilecek midir? Sayın Bakanın o konudaki değerlendirmesini merak ediyorum.

Yine, eğer, tahakkuk ederse 1 Ocak 2005 tarihinden itibaren kotaların kaldırılması konusu özellikle bizim tekstil sektörümüzü nasıl etkileyecektir, tekstil sektörü buna hazır mıdır veya yapmamız gereken işler var mıdır bu konuda?

Eximbanka desteğin, dolayısıyla Eximbankın da ihracatçıya olan desteğinin artarak devam etmesi lazım. Bu yıl içinde bu konuda rakamlarda bazı iyileşmeler görüyorum. Bu rakam önümüzdeki yıl kurdaki gelişme de dikkate alınarak daha yüksek bir rakama çıkarılır diye ümit ediyorum, çıkarılması gerekir; aksi takdirde, ihracatçı önümüzdeki dönemde çok zorlanacaktır, ihracatçının zorlandığı bir ortamda ülke olarak çok zor günlerle karşı karşıya kalabiliriz.

Dahilde işleme rejimi, Sayın Bakanın da rakamlarla ifade ettiği gibi, iyi bir sistem; ancak, kötü kullanıma da açık. Özellikle bu rejim kapsamında yapılan ihracat taahhütlerinin gerçekleştirilmemesi her zaman için bir sorun olmuştur. Bu alanda bir miktar denetimin eksik olduğun ben görüyorum dahilde işleme rejimi kapsamında ki, ihracat taahhütlerinin kapatılması Türk malî sisteminin, Türk ekonomisinin, Türk bürokrasisinin çok önemli sorunlarından biridir. Bu konuda ilgili bakanlıkların bir araya gelerek bir denetim sistemi geliştirmesi şart. Hayalî ihracatın en büyük kaynaklarından birisi budur. Zamanında kapatılmayan ihracat taahhütlerinin zora düşürdüğü ihracatçının, imalatçının bu taahhüdünü kapatabilmek için başka bazı yollara başvurmak zorunda kalması gibi.

Serbeste ticaret anlaşmalarından söz etti Sayın Bakan. Bu bağlamda, komşu ülkelerle olan ticaretin geliştirilmesi hakikaten önemli. İran'la olan ticaret eğer geliştirilebilirse Türkiye'nin Doğu Anadolu Bölgesi, Karadeniz Bölgesinde çehre hakikaten birden değişecektir. Bu bölgelerde sanayi zordur, istediğiniz kadar teşvik verin, pazara uzaksa, ulaşım ağlarına uzaksa, sanayicinin oraya gitmesi, tesis kurması çok zor olacaktır.

Hazırlanan teşvik yasa tasarısını da ben basına aksettiği kadarıyla, tabii ki, gelecek kapsamı bilemiyorum, bu yörelerdeki sanayii patlatacak...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Toparlayalım efendim...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Teşekkür ederim.

Ama, İran'la olan ticaretin geliştirilmesi bu bölgelerin kaderini, geleceğini bir anda değiştirebilecek bir potansiyele sahiptir. O konuda Sayın Bakanın çabaları önemli olacaktır.

Son cümlemi, Devlet İstatistik Enstitüsüyle ilgili ifade etmek istiyorum.

Devlet İstatistik Enstitüsü çok ciddi bir kurumumuz, çok eski, köklü bir kuruluşumuz, millî gelir hesaplarımızı yapıyor. Özellikle iller itibarıyla millî gelir hesapları konusunda İstatistik Enstitüsünün yapmış olduğu hesap önümüzdeki dönemde bu komisyonda, bu Mecliste çok tartışılacak teşvik yasa tasarısı geldiğinde. Kişi başına düşen gelirin 1 500 doların altında olan illerin kapsama alındığını burada gördüğümüz zaman, 36 il kapsamda diğer iller kapsamda değil, bir hayli tartışma konusu olacak ve bu millî gelir hesaplarının nasıl yapıldığı, neye göre yapıldığı, burada bir hayli konuşulacak.

Hesaplama yöntemi tabii ki teknik bir konu, benim o konuda fikir yürütmem söz konusu değil; ama, bu hesaplarda, özellikle izafi banka hizmetleri kaleminin hesaplama tarzının biraz daha gözden geçirilme ihtiyacı içinde olduğunu düşünüyorum. Bunu da İstatistik Enstitüsü Başkanımızın bilgisine sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Efendim, biz teşekkür ederiz.

.....
.....

BAŞKAN – Şimdi, soru faslına geçiyoruz.

.....

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi, buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben, şu soruyu yöneltmek istiyorum: Ekonomi 2002'de yüzde 7,8 büyüdü, 2003'te yüzde 5 büyüme olacağı varsayılıyor ve hedefin gerçekleşeceği düşünülüyor. Yine 2003 büyümesi de yüzde 5. Bütün bu oranların ölçümü, sonuçta Devlet İstatistik Enstitüsünce yapılıyor. 2002'deki büyümenin kaynakları ihracat ve stok artışı olarak açıklandı, öyle yorumlandı. Yine, 2003 büyümesinin kaynakları özel tüketim harcamasındaki çok düşük artışın

yanında, ihracat ve stok artışı olarak ortaya çıkıyor. 2004 büyümesine baktığımızda, programa göre özel tüketim harcamalarında bir artış yok. Yine, bu büyümenin ihracat ve stok artışı kaynaklı olacağı düşünülüyor. Ben şunu sormak istiyorum: Böyle bir ortamda stok artışına dayalı bir büyüme gerçekçi midir? Rakamlarda herhangi bir tereddüdüm yok. Şüphesiz, İstatistik Enstitüsü öteden beri kullandığı yöntemi kullanıyor ve bunu hesaplıyor; ama, acaba, üst üste üç yıl stok artışına dayalı bir büyüme hesabı gerçekçi midir? Millî gelir hesabını gözden geçirmeyi düşünüyor musunuz? Hesabınızda acaba bir yanlışlık olabilir mi? Bütün iktisatçıları okuyun, takip edin, bu stok artışına dayalı büyümeyi açıklayabilen bir iktisatçı görmedim ben şu ana kadar.

Teşekkür ederim.